

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι Δρ. 8
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

Τὴν τροπὴν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἡδὴ ἡ διεθνὴς πολιτικὴ ὅσον ἔφορξ τὰ ἀνατολικά πρᾶγματα, πρὸ πολλῶν μηνῶν τὴν εἵχομεν προείπει ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, ἰδίᾳ δὲ μετὰ τὴν εἰς Σόφιν ἐπίσκεψιν τοῦ μεγάλου δουκὸς Βλαδιμήρου, τὴν συμπεσοῦσαν ἀμέσως μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς ἀγγλορωσικῆς περὶ τῶν πραγμάτων τῆς μέσης Ἀσίας συμβάσεως. Καὶ τὴν προσβλέπομεν, διότι ἐξετάζοντες τὰ ἐν τῇ ἐγγύς Ἀνατολῇ συμφέροντα ἐκάστης τῶν Δυνάμεων, τὰ κανονίζοντα πάντοτε τὴν πολιτικὴν των, ἐπειθόμεθα, ὅτι ἀδύνατον ἦτο ἡ ἀντίθεσις τῶν συμφερόντων τούτων νὰ μὴ ἐπενέγκῃ ἐπὶ τέλους διάφρηξιν τῶν τεχνητῶν συμφωνιῶν, ἐφ' ὧν ἡ σύμπραξις των ἐβασίζετο. Διότι διαρκούσης τῆς συμπράξεως καὶ τῆς δῆθεν ὁμοφωνίας, ἐκάστη τῶν συμπραττουσῶν δὲν ἔπαυε νὰ προσπαθῇ ὥπως ἡ σύμπραξις καὶ συμφωνία ὠφελήτῃ ἀποκλειστικῶς τοὺς ἰδικούς της σκοπούς. Ὑπὸ τοὺς ὅρους δὲ τούτους, φανερόν ἦτο, ὅτι θὰ ἐπῆρχετο μοιραίως ἡ ἡμέρα, καὶ ἦν τὰ προτμήματα θὰ ἀπερίπτοντο καὶ ἡ ἀντίθεσις θὰ ἐξεδηλοῦτο φανερά.

Ἡ θύελλα τὴν ὁποίαν ἐξήγειραν ἐν Ρωσίᾳ αἱ ἐνώπιον τῶν Αὐστροουγγρικῶν ἐπιτροπειῶν δηλώσεις τοῦ βαρὸν δ' Αἰρεντάλ, ἀποτελεῖ πραγματικῶς σήμερον τὴν πανηγυρικὴν ἀπορρίψιν ὅλων τῶν προσχημάτων, ὅπισθεν τῶν ὁποίων ἐπιτηδεύει μέχρι τῆς σήμερον ὑπεκρύπτοντο οἱ διὰ τῆς συμφωνίας τῆς Μυστῆγης ἐπιδιωκόμενοι σκοποί. Ἡ Ρωσία διὰ τῆς μετὰ τῆς Αὐστρίας συμφωνίας τῆς ἐσκόπει τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Σλαβῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἰμου ἐπὶ ζῆμίᾳ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων, τὸν περιορισμὸν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς ὁρίων ὅσον οἷόν τε στενῶν, καὶ τὸν ἐκσλαισμόν τῆς Μακεδονίας, προοριζομένης ὥπως ἀποτελέσῃ νέαν Σλαβικὴν ἡγεμονίαν, ἀφοῦ τὸ ἐν αὐτῇ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον θὰ ἐξωντοῦτο διὰ τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Ἡ δὲ Αὐστρία, συμπράττουσα μετὰ τῆς μεγάλης Σλαβικῆς Δυνάμεως ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Μυστῆγης, ἐπεδίωκε τὴν ἀναστάτῳσιν τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν διὰ τῆς ἀλληλομαχίας ἐξάντησιν τῶν ἐν αὐτῇ χριστιανικῶν φυλῶν, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι τῆς Ρωσίας ἀπασχολουμένης ἐν τῇ Ἀπωτάτῃ Ἀνατολῇ ἐπὶ χρόνους μακροὺς, θὰ εὕρισκε τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν τῆς εἰς Θεσσαλονικὴν καθόδου πρὸς εἰρήνευσιν τῆς χώρας, ἀφοῦ ἡ Τουρκία θὰ ἀπεδεικνύετο τελείως ἀνίκανος ὥπως ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν καὶ παράσχῃ ἀνεκτὴν διοίκησιν.

Ἄλλ' ἡ ταχεῖα ἐκβάσις τοῦ Ρωσοῦ ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἡ συντρίψασα τὴν ρωσικὴν δύναμιν καὶ ματαιώσασα διὰ παντός τὰ ἐπὶ τῆς Ἀπωτάτης Ἀνατολῆς ρωσικὰ σχέδια, ἐματαιώσε τὰς ἐλπίδας ἀμφοτέρων τῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὰ ἐπιδιωκόμενα παρ' αὐτῶν διὰ τῆς συμφωνίας τῆς Μυστῆγης ἀποτελέσματα. Ἡ Ρωσία, ἥτις πρότερον ἐν τῇ Αὐστρορωσικῇ συμπράξει ἀπετέλει τὴν ἐπικρατεστέραν δύναμιν, μετὰ τὸν ρωσοῦ ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ τὰ ἀποτελέσματά του ἔχασε τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἐγένετο τὸ ἀσθενέστερον μέλος τῆς διπλῆς συμφωνίας. Ἐπομένως, κίνδυνος ἦτο μήπως τὴν συμφωνίαν ταύτην στρέψῃ πρὸς ἀποκλειστικὸν τῆς ὁφείας ἡ Αὐστρία, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὅπως ἡ Μοναρχία τῶν Ἀψβούργων ἤλπισε πρὸς

στιγμὴν. Ἀλλὰ τότε οἱ ἐν Πετροπόλει, προβάλλοντες εἰς ὑποχωρήσεις πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ, ἐξησφάλισαν τὴν Βρετανικὴν ἐν τῇ ἐγγύς Ἀνατολῇ ὑποστήριξιν ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς των. Καὶ τοῦτο ἤρκεσεν ὥπως ἐν Σόφῃ φυσίσῃ καὶ πάλιν ἀνεμῶς ρωσικός. Ἡ πανσλαβιστικὴ πολιτικὴ εἰσῆλθεν ἐκ νέου εἰς πλήρη δράσιν, καὶ οἱ ἰθύνοντες τὴν ρωσικὴν πολιτικὴν κατέβαλον ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ ὅλας τὰς μέσας ὥπως ἀνακτήσωσι τὴν προτέραν ἐπὶ τῶν Σλαβῶν τοῦ Αἰμου ἐπιρροήν των, ἀφοῦ οὔτε ἡ Ἀπωτάτῃ Ἀνατολῇ, οὔτε ἡ μέσῃ Ἀσίᾳ τοῖς παρῆγον πλέον στάδια δράσεως.

Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἀπετέλει διάψευσιν ὅλων τῶν ἐλπίδων, ὅς ἡ Αὐστροουγγρικὴ πολιτικὴ εἴχε βασιῆσει ἐπὶ τῆς συμφωνίας τῆς Μυστῆγης. Οἱ ἐν Βιέννῃ εἶδον, ὅτι τοῦντεῦθεν θὰ εἶχον ἐν τῷ Αἰμῷ ἀντιμέτωπον τὴν Ρωσίαν, οὐχὶ μὲν εὐρισκομένην ἐν τῇ προτέρᾳ τῆς ἰσχύϊ, ὑποστηριζομένη ὅμως ἐμμέσως ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, καὶ εἰς τὰ πρᾶγματα τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς ἀφιερούσαν ὅλην τὴν τὴν προσοχήν. Καὶ προσεπάθησαν μὲν, διὰ τῆς ἀντικατάρσεως τοῦ Γολουχόβτση ὑπὸ τοῦ Αἰρεντάλ καὶ διὰ φαινομενικῆς τινὸς ἐπὶ τὸ φιλοσλαβικώτερον τροπῆς τῆς πολιτικῆς των νὰ προσελκύσωσι πρὸς τὸ μέρος των τοὺς ἐν Σόφῃ καὶ Βελιγραδίου, ἀλλ' ἡ πανηγυρικὴ ἀποτυχία τῆς προσπαθείας των ταύτης τοὺς ἐπέσειν, ὡς καὶ ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν ἄρθρῳ ἐγράφομεν, νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὴν καθαρῶς αὐστριακὴν πολιτικὴν, ἣν ἐπέβαλλον τὰ πραγματικὰ τῆς διφυοῦς Μοναρχίας συμφέροντα. Ἀφοῦ ἡ διὰ πλαγίαν ὁδὸν ἐξυπηρετήσις τῶν συμφερόντων τούτων ἀπέτυχεν, ἐπανῆλθον πάλιν εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς ἀγούσας εὐθύτερον πρὸς τὸν σκοπόν. Καὶ ἐν τῶν πρωτίστων πρὸς τοῦτο μέσων ὁμολογουμένως τυγχάνει ἡ ἀπόκτησις σιδηροδρόμου ἐνοῦντος τὴν Βιέννην ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Πειραιῶς, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς συντομωτέρας ἐμπορικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐπόμενον ἦτο νὰ καταταράξῃ τοὺς ἐν Πετροπόλει, διότι εἰς τοιοῦτος σιδηροδρόμος, ὠφελῶν τὰ μέγιστα τὸ αὐστριακὸν καὶ γερμανικὸν ἐμπόριον, ἐνισχύων ὅμως συγχρόνως καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῆς Μακεδονίας οικονομικῶς, δὲν συμφερεῖ εἰς τὴν Ρωσίαν, τὴν ἐπιδιώκουσαν τὸν ἐκσλαισμόν τῶν χωρῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

Ἐξεταστέον ἡδὴ κατὰ πόσον ὁ ἐγερεθεὶς ἐν Ρωσίᾳ θόρυβος καὶ οἱ γεννηθέντες ἐκ τούτου ἐν Εὐρώπῃ φόβοι, δύνανται νὰ καταλήξωσιν εἰς διατάραξιν τῶν μετὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ Ρωσίαν σχέσεων. Ἀναμφιβόλως, ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ ρωσικοῦ Κράτους δὲν ἐπιτρέπει πόλεμον, οὐχὶ πρὸς τὴν Αὐστρίαν, ἀλλ' οὔτε πρὸς αὐτὴν τὴν Τουρκίαν· ἕκαστος ἐννοεῖ, ὅτι ἡ νίκη τῶν ρωσικῶν ὅπλων εἶνε τι πολὺ δύσκολον ὑπὸ τοὺς σημερινούς ὅρους ὑφ' οὓς διατελεῖ ὁ ρωσικὸς στρατός, καὶ ὅτι μίᾳ δευτέρᾳ ἡττᾷ θὰ ἦτο διὰ τὴν Ρωσίαν πλῆγμα θανάσιμον. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, φρονοῦμεν, ὅτι πᾶς φόβος περὶ διακοπῆς τῶν σχέσεων τῆς Ρωσίας εἴτε πρὸς τὴν Αὐστρίαν, εἴτε πρὸς τὴν Τουρκίαν, τυγχάνει ἀνυπόστατος. Τὸ μόνον, ὅπερ πρέπει ν' ἀναισθησθῇ, εἶνε μία ψυχρότης

σχέσεων μετὰ τὴν Πετροπόλιν καὶ Βιέννης καὶ πολιτικὴ ἀντίθεσις των ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅνευ σοβαρωτέρων συνεπειῶν. Πιθανόν εἶνε, ὅτι ἡ Ρωσία, ὥπως ἐξασφάλισεν εἰς ἑαυτὴν τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, δι' ἧς καὶ μόνῃς θὰ τῇ εἶνε δυνατόν ν' ἀντιπαλαίῃ κατὰ τῆς Αὐστρογερμανικῆς ἐπιρροῆς, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ προβῇ εἰς νέας πρὸς τοὺς ἐν Λονδίνῳ ὑποχωρήσεις, καὶ οὕτως ἡ διπλωματικὴ πάλη θὰ ἐξακολουθῇ νὰ διεξάγεται μετὰ τῶν ἀντιμαχομένων συμφερόντων μετὰ ποικίλων περιπετειῶν παρὰ τὰς ὁχθὰς τοῦ Βοσπόρου,

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

15 Ἰανουαρίου 1908.

Τὸ πολυθρόνολητον Γέννημα καὶ Θρόνον ἐν Ἡπείρῳ. — Κατάργησις αὐτοῦ. — Ὁ Νέος Κανονισμός. — Διαμαρτυρίαι Ἐπαρχιωτῶν. — Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις. — Αἱ διχογνωμίαι τῶν δικαιοῦχων πολιτῶν. — Ἡ ματαιώσις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. — Αἱ τροποποιήσεις τοῦ κανονισμοῦ. — Νέα Γενικὴ Συνέλευσις. — Διάφορα σχόλια

Οἱ πρὸ ἐτῶν ἐργαζόμενοι παρὰ τοῖς Πατριαρχείοις ὥπως κατορθώσωσι νὰ ἐξοστρακίσωσι τὸν ἐπικρατοῦντα βάρβαρον νόμον δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀπεκλείετο πᾶς μὴ Ἰωαννίνης τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκτεστημένους καὶ διαμένοντας διαρκῶς ἐν Ἰωαννίνοις, ἐπὶ τέλους ἐσχάτως ἐπέτυχον εὐνοικῆς λύσεως ἧς συνέπεια ὑπῆρξεν ἡ ἀποστολὴ Πατριαρχικοῦ γράμματος κατόπιν Συνοδικῆς ἀποφάσεως, διὰ τοῦ ὁποίου ἐνετέλλετο ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων ὥπως συγκαλέσῃ τὴν ἀντιπροσωπεύσαν τῆς πόλεως καὶ καταστήσῃ αὐτὴ γνῶστον τὸ περιεχόμενον τοῦ Πατριαρχικοῦ γράμματος τὸ ὁποῖον σὺν τοῖς ἄλλοις διελάμβανε καὶ τὴν ὀριστικὴν κατάργησιν τοῦ Γεννήματος καὶ Θρόνονος καὶ ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς ἐγκτεστημένους ἐπαρχιώτας τοὺς ἀριθμοῦντας πενταετὴ διαμονὴν νὰ ἀπολαύσωσι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων μὲ τοὺς πολίτας δικαιοῦχους ἀνεξαρτήτως τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου ὅστις εἶδε νὰ πληρῶνῃται ἀσχετῶς τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ τόπου. Ἐν τέλει τὸ Πατριαρχικὸν Γράμμα ἐπῆγγετο ὥπως ἐκλεγῇ παρὰ τῆς ἀντιπροσωπείας Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς ἥτις θὰ συνέταττε τὸν Νέον Κανονισμόν συνδρά τῷ πνεύματι τοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος. Ὅντως τῇ 17ῃ Αὐγούστου 1907 ἐξελέγη Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἥτις ὤφεικε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Μετὰ ἐγκυμοσύνην δὲ τεσσάρων μηνῶν ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπόκλησέ νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Μητροπολίτην τῇ 15ῃ παρελθόντος Δεκεμβρίου τὸν συνταχθέντα νέον Κανονισμόν ἐξ 105 ἀρθρῶν ἀποτελούμενον. Οὕτε εἶχον σκοπὸν οἱ κύριοι οὗτοι νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸ ἔργον ὑπερ' ἀνέλαβον ἀν μὴ ἡ ὀρθοπροσωνὴ μερικῶν πολιτῶν δὲν ἀπῆται δι' ἀναφορὰς παρὰ τοῦ Μητροπολίτου τὸν Κανονισμόν.

Ὁ ἐν λόγῳ Κανονισμὸς οὐδὲν ἄλλο ἦτο εἰρὴ ἀποκῆμα τοπικισμοῦ καὶ ἰδιοτελείας, συμφεροντολογίας καὶ ρουσφετολογίας, συνοθύλευμα ἀποτροπικῶν, διαχέων τὸ δηλητήριον τῶν τοπικιστικῶν παθῶν, ἀλλ' ἄλλοις λογικὸν ἐξάμβλωμα. Οἱ ἐνταῦθα ἐπαρχιωταὶ καὶ ἰδίως τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου, δημογεροντίας ἐπαρχιακῆς καὶ

·ή | Εἰς τὸν κόμητα Πέρου ἀνταπαντῶν δ

υπουργός των Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν, ὅτι αἱ παρατηρήσεις αὐταὶ ὀφείλουσι βεβαίως νὰ ληφθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι ὑπ' ὄψιν, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις ριζικωτέρας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ ἀνώτατον Ναυτικὸν ἐπιτελεῖον ἐπεράτωσε τὴν μελέτην τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὸ ζητημάτων, περὶ τῆς ναυτικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς χώρας, ἐντὸς δὲ τῆς ἐβδομάδος θὰ καταρτίσῃ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ τὴν ὁποίαν θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Τρικούπη. Κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὰ μέλη τοῦ ἐπιτελείου εἶνε ἐλεύθερα νὰ διατυπώσουν ἕνα ἕκαστον ἰδιαίτερον τὴν γνώμην των, ἔχοντα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ δύο ναυτικὰ προγράμματα, πρῶτον τὸ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου καὶ δεύτερον τὸ τοῦ ναυάρχου Φουρνιέ. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ὑποβάλλομένη καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν θέλει συζητηθῇ καὶ ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ τὸ ὁποῖον θὰ καταλήξῃ εἰς ὁριστικὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ὁ κ. Πρωθυπουργός θέλει ὑποβάλῃ ἐν τῇ Βουλῇ μετὰ τῶν σχετικῶν μέτρων πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ προγράμματος. Εἰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις καθ' ἃς βεβαιούται θὰ προβῇ ὁ κ. Θεοτόκης ἅμα τῇ λήξει τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος. — Ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος προχθὲς ἤρχισαν νὰ πίπτουν ἀραιαὶ νεφίδες χιόνος ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ἀπὸ τῆς 10ης τῆς νυκτὸς αὐταὶ ἐπυκνώθησαν, μολοντί πρὸς ὀλίγον ὁ οὐρανὸς εἶχε γεῖναι αἴθριος. Ἐκπληκτὸς ὁ ἐξερχόμενος τῶν οἰκίων τοῦ κόσμος ἔβλεπε τὰς ὁδοὺς καταλλεύουσας, τὴν δὲ χιὼν ἐπίπτουσιν κατὰ πυκνὰς τολύπας. Ἡ χιὼν ἐξηκολούθησε, ἡ πόλις ἐξημερώθη πάλιν. — Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καλογεροπούλου ἀπεφασίσθη ὁ διορισμὸς ἐν τῷ ὑποτρεῖφί τούτου Γενικοῦ Γραμματέως. Γενικὸς γραμματεὺς θὰ διορισθῇ καὶ πάλιν ὁ πρῶτος τοιοῦτος κ. Γεωργαντόπουλος, τμηματάρχης τῶν δημοσίων κτημάτων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπεβλήθη δὲ πρὸς ὑπογραφήν καὶ τὸ σχετικὸν Διάταγμα. — Διὰ τοῦ καταπλεύσαντος χθὲς εἰς Πειραιᾶ Βουλγαρικοῦ ἀτμοπλοίου «Βόρις» ἀφίκοντο μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τρεῖς ὑποπτοι Βούλγαροι προερχόμενοι ἐκ Βάρνης τῆς Βουλγαρίας. Οὗτοι θεωρηθέντες ὡς ὑποπτοι ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ τῆς καταδιώξεως κ. Γιάκα συνεληφθῆσαν καὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. — Ἐκεῖ ἐρευνῆς γενομένης εὐρέθησαν ἐπ' αὐτῶν ἐπιστολαὶ διάφοροι καὶ τινα ἔγγραφα, ἅτινα ὡς ἐμάθομεν ἐθεωρήθησαν ἐνοχοποιητικά.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας ὅτι παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Μουσχανῶφ ἀπεφασίσθη ἡ ἀπόλυσις τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου οἵτινες εἶχον διορισθῇ ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως καὶ ἡ ἀναπλήρωσις τῶν κενωθησάντων Πανεπιστημιακῶν ἐδρῶν ὑπὸ τῶν καθηγητῶν ἐκείνων, οἵτινες ἀπελύθησαν συνεπείᾳ τῶν ταραχῶν ἐκδηλώσεων, αἵτινες ἔλαβον χώραν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαίνιων τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

— Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος» ἀναγράφει ὡς βεβαίαν τὴν εἰδησιν ὅτι ὁ Σουλτᾶνος ἔδωκε τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ὅπως χαραχθῇ τὸ σχεδιάγραμμα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἥτις θέλει ἐνώσει τὰ Βοσνιακὰ σύνορα μετὰ Μητροβίτσης ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐξ Αὐстро-Οὐγγίων καὶ Τούρκων μηχανικῶν. Αἱ ἐργασίαι θέλουν ἀρχίσει ἅμα ὡς ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέψῃ κατὰ πιθανότητα δηλαδὴ τὸν προσεχῆ Μάρτιον.

— Ὁ Γαλλικὸς «Χρόνος» συγκρίνων τὸ πρόγραμμα τῆς προηγουμένης Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ Πατρικῶφ συμπεραίνει, ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ νέου Βουλγαρικοῦ Ὑπουργείου δὲν θὰ εἶνε δημεγερετικὴ πρὸς ἀγαθὸν τῆς Βουλγαρίας καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὡσαύτως τῆς Εὐρώπης.

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ

«Ὅταν τὴν 27 παρελθόντος Ἰανουαρίου ὁ βαρὼν Αἰρενταλ προέβινεν εἰς τὰς γνωστὰς αὐτοῦ δηλώσεις ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Αὐстро-Οὐγγαρίας, ἡ Ρωσσία διεῖδεν εἰς αὐτὰς διαφιλονεικουμένην ὑπεροχὴν ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ. Εὐθὺς τὴν ἐπομένην ὁ ἐν Βιέννῃ πρέσβης τῆς Ρωσσίας διεμαρτύρετο ἐνώπιον τοῦ κ. Αἰρενταλ διὰ τὴν μονομερῆ ἐνέργειαν τῆς Αὐστρίας ἐν τοῖς Βαλκανίοις ἐπὶ ζωτικωτάτων ζητημάτων, οἷα ἡ κατασκευὴ τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν αὐστριακῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων. Ἡ Ρωσσία ταυτοχρόνως δι' ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τοὺς πρέσβεις τῆς τοῦς διαπεπιστευμένους παρὰ ταῖς αὐλαῖς τῶν Μ. Δυνάμεων, ἐζήτην νὰ πληροφορηθῇ ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσις τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ Αἰρενταλ. Εὐθὺς δὲ μετὰ τινὰς ἡμέρας οἱ Ρῶσοι πρεσβεύται ἐπισκεπτόμενοι τοὺς διαφόρους ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐδήλουν αὐτοῖς, ὅτι ἡ Ρωσσία μετὰ κίνδυνον ἀκόμη συγκρούσεως δὲν θὰ ἐπέτρεπε τὴν ἀπαρχὴν καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν αὐστριακῶν ὁνείρων ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ. Ἐὰν δὲ ἡ Αὐστρία δὲν ἐσπευδε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς τοιαύτας βλέψεις οἱ Ρῶσοι πρεσβεύται θὰ ἐδήλουν, ὅτι ἡ Ρωσσία θὰ ἦτο ἡναγκασμένη ν' ἀποσυρθῇ τῆς συμφωνίας τοῦ Μύστεγ, δι' ἣς ἐκκονίζετο ἡ μετὰ τῆς Αὐστρίας ἀπὸ κοινοῦ δράσις αὐτῆς ἐν Μκεδονίᾳ. Αἱ δηλώσεις αὗται τῆς Ρωσσίας ἀνησύχησαν σπουδαιῶς τὰς διαφόρους Κυβερνήσεις, αἵτινες ἤρξαντο εὐθὺς ἀμέσως νὰ συνεννοῶνται ὅπως προλάβωσι πᾶσαν σοδρὰν διενεῖν μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας. Δύναται δὲ ἐκ τούτου νὰ θεωρηθῇ βεβαία ἡ ταχὺ καὶ εἰρηνικὴ ἐξομάλυνσις τῆς διαφορᾶς, διότι ἀμφότεραι αἱ Κυβερνήσεις ἀνγκυρίζουν, ὅτι μόνον διὰ τῆς ὁμοφωνίας καὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ δράσεως ὅλων τῶν Δυνάμεων εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας ἐν Μκεδονίᾳ».

Ὡς ἐξῆς ἀναλύει τὰ τῆς Ρωσοαυστριακῆς ἑριδος ὁ χθὲς ληφθεὶς γαλλικὸς «Χρόνος» εἰς τὸ κύριον ἄρθρον:

«... Τὸ 25ον ἄρθρον τῆς Βερολινεῖου συνθήκης παρέχει εἰς τὴν Αὐστρίαν τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ φρουρὰς καὶ νὰ κατασκευάζῃ ἐμπορικὰς καὶ στρατιωτικὰς ὁδοὺς εἰς τὸ σαντζάκιον, αὐτὸ ἐκτεινόμενον μετὰ τῶν Σερβίας καὶ Μκεδονοβίου, πρὸς ΝΑ μέχρι πέραν τῆς Μητροβίτσης, τὴν δὲ κατασκευὴν τῶν ὁδῶν αὐτῶν ἀφίνει συζητήσιμον μετὰ τῶν Τούρκων καὶ Αὐστρίας. Καὶὰ συνέπειαν ὡς πρὸς αὐτὸ αἱ διαπραγματεύσεις, εἰς ἃς προήλθεν ὁ βαρὼν Αἰρενταλ μετὰ τῆς Τουρκίας, εἶνε ἀδιεφελονήκηντοι. Ἀλλὰ, λέγουν, παραβιάζει τὴν Αὐστρορωστικὴν συμφωνίαν, ἥτις ἀνεκοινώθη διὰ ταυτοσήμου ἀνεκοινώσεως ἀπευθυνθείσης εἰς τὰ Βαλκανικὰ Κράτη τὴν 29 Ἀπριλίου 1897, ὁπότε ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ εὐρίσκετο ἐν Πετροπόλει. Ἡ διακοίνωσις αὕτη ἔλεγεν ὅτι αἱ δύο Μεγάλαι Δυνάμεις εἶχον ἀποφασίσει νὰ διατηρήσουν τὴν γενικὴν εἰρήνην, τὴν ἀρχὴν τῆς τάξεως καὶ τὸ καθεστῶς. Τὸ καθεστῶς αὐτὸ παραβιάζεται διὰ τῆς παραχωρήσεως σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐπὶ τουρκικῷ ἐδάφει. Ἰδοὺ τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία δὲν φαίνονται σύμφωνοι.

Κυρίως δὲν ὑπάρχει ἀμφισβήτησις. Ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μετὰ τῶν Βοσνιακῶν μεθορίων καὶ τῆς Μητροβίτσης θὰ ἔγῃ ὡς συνέπειαν σημαντικὴν αὐξήσιν τῆς αὐστριακῆς ἐπιρροῆς, ὅχι μόνον εἰς τὸ σαντζάκιον Νόβι-Παζάρ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ βλακῆτιον Κρασνοπεδίου. Ἡ Θεσσαλονίκη θὰ καταστῇ ταχέως ἐμπορικὸς καὶ ἰδίως πολεμικὸς λιμὴν τῆς Αὐστρίας.

Πράγματι ὁ σιδηροδρόμος παρουσιάζει μάλιν στρατιωτικὸν καὶ πολιτικὸν παρὰ οικονομικὸν ἐνδιαφέρον. Ὑπάρχει ἤδη μία σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, ἀγούσα ἐκ Βιέννης εἰς Θεσσα-

λονίκην διὰ Σερβικοῦ ἐδάφους, ἀρκοῦσα εἰς τὸν ἐμπορίον. Ἀλλ' ἡ νέα γραμμὴ θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐντὸς ὀλίγων ὥρων μεταφορὰν ἐπὶ τῶν σιδηρῶν τῆς Παλαιᾶς Σερβίας μέρους τῶν στρατευμάτων, τῶν σταθμευόντων ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίνῃ, ἐντὸς δὲ ὀλίγων ἡμερῶν τῶν ἐκ αὐτῇ τῇ καρδίᾳ τῆς αὐστρουγγρικῆς μοναρχίας. Ἡ Θεσσαλονίκη θὰ καταστῇ ταχέως σιδηροδρομικὸν φρούριον. Πλὴν τούτου ἡ στρατικὴ ἐπιρροὴ περιβάλλουσα καὶ δεσποῦσα τὴν Ἀλβανίαν, θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰ αὐστριακὰ πλοῖα τὴν ἐλευθερίαν ἐξόδου ἐκ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους.

Ἡ Ρωσσία δὲν παρενόησε τὸν χαρακτῆρα τῶν σχεδίων τοῦ βαρὼν Αἰρενταλ. Καὶ οὐδὲ μὲν ἄλλοις ἢ ἐκθεσις τοῦ Αὐστριακοῦ καγκελαρίου δὲν ἔσχε τόσην ἀπήχησιν. Διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀπειλῆς, τὴν ὁποίαν συνεπάγεται διὰ τῆς προφικτοῦς διακοπῆς τῆς ἰσορροπίας, διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον παρουσιάζει, θὰ προσενητῇ ἐν κείριον τραῦτα εἰς τὴν Σλαβικὴν ἐπιρροὴν ἐν Ἀνατολῇ. Αὐτὸς ὁ σιδηροδρόμος τῆς Αὐστρογερμανικῆς προπαρασκευῆς θὰ χωρίσῃ ἐξ ἄλλου δύο ἔθνη κατοικοῦμενα ἐν Σερβίᾳ, τὴν Σερβίαν καὶ τὸ Μκεδονοβίον. Ἐπὶ τέλους δὲ θὰ θέσῃ ἀνὰ χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βιέννης ἐν νέον μέσον ἐνεργείας ἐν τῇ Σερβίᾳ: τοῦτέστι τὴν μετὰστροφήν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου πρὸς ὄφελος τοῦ Σερβικοῦ ἐμπορίου. Ἡ ἀδεια ἀπουσίας ἡ δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Τσάρου ἐν τὸν ἐν Βιέννῃ πρεσβεύτην τοῦ, τὸν πρίγκηπα Οὐρουσῶφ, δεικνύει πόσην σπουδαιότητα ἀποδίδει ἡ Ρωστικὴ Κυβέρνησις εἰς τὰς σκέψεις αὐτάς.

Καταλήγει δὲ τὸ Γαλλικὸν φύλλον ὡς ἐξῆς: Τὸ καθ' ἡμᾶς τοὺς Γάλλους, οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος νὰ ὑποστηρίξωμεν τὰς προσπάθειάς τῆς Αὐστρουγγαρίας. Ἡ Θεσσαλονίκη συνδέεται μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ Γαλλικῆς γραμμῆς ἥτις πρώτη θὰ ὑποστῇ ζημίαν ἐκ ἀναπτύξεως τοῦ Μκεδονικοῦ συμπλέγματος καὶ ἐκ τῆς κατασκευῆς γραμμῆς ἀπευθείας μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ κεντρικῆς Εὐρώπης. Ὡς αὐτὸς ὁ ζῆμιωθῶσι καὶ αἱ ἀτμοπλοῖαι ἡμῶν ἐκτενεῖται, διότι ἡ Θεσσαλονίκη δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ καταστῇ ὑπὸ ἐμπορικὴν ἐπιρροὴν πόλις αὐτρουγγερμανικὴ, ἀντίστοιχος πρὸς τὴν Τεργέστην.

Μόνον ἡ Τουρκία ἰκανοποιεῖται εἰς τὴν ὑποθέσιν αὕτην. Αὕτη εἶρε τὸ μέσον διὰ νὰ διασπάρῃ τὴν ἐνότητά τῶν Δυνάμεων ἥτις τὴν ἡνόγει. Τόσον πολὺ. Καὶ δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ περὶληφθῶμεν, ὅτι θὰ δυνήθῃ καὶ νὰ τὴν χρησιμοποίησῃ.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συνεδρίου συγκαλεῖται τὴν 6) 19 Φεβρουαρίου ἐ. τῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς ἡ ἐτήσιος τακτικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων, εἰς ἣν παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Καταστατικοῦ δικαιούμενοι νὰ μετέσχουν αὐτῆς κ.κ. μέτοχοι καὶ οἱ εἰδικοί τοῦ τῶν ἀντιπροσώπων.

Οἱ κάτοχοι ἀνονύμων μετοχῶν θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην συνέλευσιν ὀφείλουσι κατὰ τὸ ἐδάφιον α'. τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Καταστατικοῦ δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν συνεδριάσεων νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τοὺς τίτλους αὐτῶν, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπεζῆς Κατάστημα ἢ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἐκτὸς δὲ παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀντιστοιχείουσιν.

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῖς κ.κ. de Rothschild Freres.

Ἐν Βερολίῳ παρὰ τῇ National Bank fur Deutschland.

Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank Verein.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίφη.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, παρὰ τῇ Τραπεζῇ Ἀνατολῆς.

Ἐν Κρήτῃ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς Κρήτης.

Ἀθήνησι τῇ 2) 15 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Διοικητὴς Στ. Στρέϊτς.